

lične številne objave F. Dobrovoljca za posamezne avtorje oz. posamezne jezike). Prav gotovo pa bi bilo v novi izdaji potrebno upoštevati tudi prevode v srbsčino, hrvaščino in makedonščino, ki so sedaj iz neobrazloženih razlogov odpadli. Za tako bibliografijo bi jima bili poleg Jugoslovanske avtorske agencije, Društva slovenskih pisateljev, tujih prevajalcev in slovenskih bibliografov (te navaja v predgovoru M. Breclj) hvaležni tudi drugi interesi: poleg raziskovalcev in ljubiteljev slovenske književnosti tudi npr. vse slavistične knjižnice na domačih in tujih univerzah ter splošnoznanstvene knjižnice doma in na tujem. Bibliografska literatura take vrste se v svetu zelo išče — bolj kot pri nas — in navadno tudi hitro razproda.

Na koncu moram še enkrat poudariti: kljub vsem navedenim pomislekom so avtorji pa tudi založniki (Društvo slovenskih pisateljev, PEN-klub in Društvo slovenskih prevajalcev) ter podpornik (Jugoslovanska avtorska agencija v Ljubljani) opravili zaslužno delo, ko so izdali bibliografijo prevodov slovenskega leposlovja.

Janez Logar

Drago Cvetko: Bibliografija prof. Janka Orožna. Ob njegovi osemdesetletnici. Celje, (Svet za kulturo in znanost Skupščine občine) 1971. 22 + (I) str. 8°. Z 1 sliko. Posebni odtis iz Celjskega zbornika 1971 [1971/1972 str. 331—349].

Lani v decembru je praznoval osemdesetletnico splošno znani »atek« celjskega dijaštva, prof. Janko Orožen. Kot neutrudnemu raziskovalcu preteklosti Celja in celjskega pokrajinskega območja so Svet za kulturo in znanost Skupščine občine Celje, Kulturna skupnost Celja in uredništvo Celjskega zbornika poklonili jubilarntu kot čestitko pregled njegovega dela v obliki bibliografije, kakor se glasi

uvodno posvetilo. Višji knjižničar Študijske knjižnice v Celju Drago Cvetko je prizadevno zbral gradivo (skoraj 200 osnovnih enot, z ocenami pa še več), ki se je nabralo v dolgoletnem delovanju jubilarnta kot historika, geografa, slavista, pedagoga in prevajalca. Sestavlja vec je gradivo razdelil kronološko po letih, kot je to običajno pri osebnih bibliografijah, v okviru leta pa je enote razvrstil v pet skupin, ki so tudi v bibliografiji označene s številkami: 1. izvirna dela v knjižni obliki, 2. razprave, članki in poročila, 3. prevodi in priredbe v knjižni obliki, 4. prevodi v periodičnem tisku in 5. literatura o jubilarntu. Kolikor je potrebno, so enotam dodane bibliografske opombe, prav tako so v opombah navedene ocene in poročila o tem delu (jubilarntova poročila o tujih delih so posebne enote v skupini 2.). Bibliografski opis je običajen, pri člankih je naziv periodične publikacije vedno naveden s polnim imenom, tudi pri publikacijah, ki pogosto nastopajo. Na koncu bibliografskega opisa je navedena šifra, s katero se je jubilarnt podpisal, če ni bil naveden z imenom in priimkom. Za kronološko razvrstitvijo je natisnjeno imensko kazalo oseb in šifer, ki so v bibliografiji kakorkoli omenjene. Ob uvodu je natisnjen jubilarntov portret, ki ga je naslikal akad. slikar Milan Lorenčak, kar poživí bibliografijo.

Ker je bibliografija separat iz Celjskega zbornika, moram omeniti kot posebnost, da ima objava v Celjskem zborniku več podatkov kot pa separat. Tega dejstva ne omenjam kot očitak, ampak kot opozorilo uporabnikom. Bibliografija je nastajala skupno z razstavo jubilarntovih del, ki jo je priredila celjska Študijska knjižnica ob osemdesetletnici. Ob proslavi osemdesetletnice je izšel tudi pričujoči separat, četudi je bil celoten Celjski zbornik še v tisku. Do tedaj, ko je Celjski zbornik izšel, je se-

stavljavec odkril še prva dva jubilarntova članka, eno delo pa je še po izidu separata izšlo, tako da je bilo to troje lahko še upoštevano pri natisu v Celjskem zborniku. Iz uvodov v separatu in Celjskem zborniku lahko opazimo, da je zajel separat jubilarntove objave od leta 1923 do poletja 1971, v Celjskem zborniku so pa zajete objave od leta 1910 do jeseni 1971. Poleg tega je popravljena v Celjskem zborniku napaka, ki se je pripetila v separatu, da kljub razvrstitvi po letih za bibliografski enoti iz leta 1934 ni posebnega poglavja, ampak sta kar uvrščeni v leto 1933.

Pohvaliti je treba tako sestavljalca bibliografije kakor tudi Študijsko knjižnico v Celju, ki je dala pobudo za bibliografijo in omogočila nastanek in izid. S strokovnega vidika skoraj k delu ni pripomb, pogrešam le oštevilčenje bibliografskih enot s tekočimi številkami, kar bi pri takem številu gradiva olajšalo individualizacijo. Sestavljalvec omenja v uvodu, da mu niso bila dostopna eventualna poročila v tujem, predvsem češkem tisku za jubilarntove prevode v slovenščino, pa tudi za objave v domačem tisku meni sestavljalvec, da se mu je verjetno še kak podatek izmuznil. Zato je sestavljalvec v uvodu upravičeno zapisal, da ne more trditi, da je bibliografija popolna (takšna je pač usoda vseh bibliografij). Bibliografija bo dobrodošel pripomoček ne samo v bibliotekarskih krogih, tudi zgodovinarji bodo v njej našli marsikateri koristen podatek, saj je ravno gradivo s področja krajevnne zgodovine velikokrat raztreseno po raznih malo znanih lokalnih listih.

Celjska Študijska knjižnica je z izdajo te bibliografije ponovno opravila svojo domoznansko nalogo za področje celjske regije. Osebnne bibliografije so dober bibliografski pripomoček in razni jubileji piščih osebnosti so primerna priložnost za objavo take bibliografije.

Tudi Knjižnica je leta 1969 ob jubileju dr. Melitte Pivec-Stelč poleg bibliografskega članka objavila bibliografijo jubilarntke, enako tudi v nekrologu prof. Justine Podpac leta 1965. To bi moralo postati pravilo, da bi bibliotekarji ob spominu na svoje kolege poleg spominkega članka objavili tudi njihovo bibliografijo. V lanskem letniku Knjižnice (št. 3/4) sta bila objavljena nekrologa dveh nekdanih vodij oddelkov v NUK. V enem nekrologu je smrtni datum in starost pokojnika, v drugem pa ni ne rojstnega ne smrtnega datuma (nekrolog je namreč natis nagrobnega govora), tako da si znanjci s takim člankom ne bodo mnogo pomagali, že če bodo iskali življenjske podatke, bibliografskih podatkov o delih obeh pokojnikov pa sploh ni, čeprav smo v NUK pri viru podatkov. Primer bibliografije prof. Janka Orožna naj nam bo za zgled bibliotekarske oz. bibliografske počastitve jubilejev.

Miloš Rybář

France Dobrovoljc: Ukrajinistika slovensk'uju movuju. Pereklav i pitgotuvav A. V. Gorec'kij. Ki'v, Marekova dumka 1971. Str. 130—139. 8°. [cir.] Iz: Slov'jans'ke literaturoznavstvo i fol'kloristika, vipusk 7.

V »Slovanski literarni vedi in folkloristiki« za leto 1971, zborniku, ki ga izdaja Akademija znanosti Ukrajinske SSR v Kijevu, je F. Dobrovoljc priobčil bibliografski pregled slovenskih objav, ki so izšle v letih 1851—1969 in se tičejo Ukrajine in Ukrajincev. V prvem razdelku (kritična literatura) so popisani članki in razprave o vprašanih ukrajinske zgodovine in zlasti kulture v preteklosti (od leta 1866 do 1948), slede literarno kritični prispevki o ukrajinski književnosti splošno in posebej o posameznih ukrajinskih pisateljih (razvrščenih po abecednem redu). Pregled kaže, da smo pisali daleč